

Пра што б хацелася сказаць на II з'ездзе настаўнікаў Рэспублікі Беларусь

Уся глыбінка жыве без транспарту

Грамадскія справы закінулі нас з калегай на Пружаншчыну, а далей — у Шаняўскую сярэднюю школу. Выканаўшы сваю місію, мы, канешне ж, не маглі не сустрэцца з настаўнікамі гэтай утульнай, дагледжанай школы, распытаўшы пра жыццё-быццё вясковых сяброў прагаража, добрага і вечага. Зайшла, натуральна, гаворка і пра моманты адбыцця з'езда.

Святлана Аляксандраўна Якімавіч, дырэктар школы: — Самая вострая праблема на сённяшні дзень — паловы дзяцей у школу. Са многіх вёсак раёна вучняў падвоззяць, як кажуць, са скрынкі. Яны не так даўно гэта было арганізавана куды лепш. Нават у нашую школу, чаго раней не было, па суботам дзяцей не падвоззяць, бо ў гэты дзень у калгасе выхадзіць.

Вельмі шкада, што па тэлебачанні перасталі ісці тэлеўрокі. Па гісторыі, беларускай літаратуры яны былі даволі цікавыя. У сінхронных умовах сельскай школы (а матэрыялы-тэхнічныя забеспячэння ўстаноў адукацыі ціпер — самі ведаеце якое) выкарыстанне ТБ давала магчымасць рабіць урок больш разнастайным па форме, інфармацыйна і эмацыянальна насычаным. Ціпер гэтага няма.

Адно з самых балючых пытанняў, пра якое мы гаворылі, але яно анік не можа вырашыцца, — нестыкоўка патрабаванняў, што праяўляюцца да аб'ектаў перадавання ў ВНУ, і навукальнай праграмы школы. Мы, напрыклад, працуем па базавым навуковым плане, а на ўступных экзаменах у нашых выпускнікоў пятаюшка неамаедава што. Лічу, што вышэйшым навуковым установам арыентавацца толькі на ліцэі, гімназіі, профільныя класы — нельга. Гэта недзяржаўны падыход.

Файна Станіславаўна Шышко, намеснік па вучэбнай рабоце: — У нашай дзяржаве многія карыстаюцца льготамі. А вось пра настаўніка сельскай школы — забыліся. Вядома, што многія настаўнікі дабрацца да школы грамадскіх транспарту, а часта і на перакладных, бо ў некаторых вёсках аўтобусы не ходзяць увогуле. Калі

трэба ехаць у раён на нейкую нараду, металічныя аб'яднанне, узнікае цэлая праблема, як туды дабрацца. Я не кажу ўжо пра тое, што настаўнік за гэта плаціць са сваёй кішнi. Але ж напрыклад, работнікі міліцыі па сваіх службовых справах ездзяць бясплатна! Хай бы нам, сельскім настаўнікам, хоць часткова кампенсавалі плату за праезд. Тады б можна было і хутчэй запобіць вакансіі, якія ёсць у многіх сельскіх школах, і больш аператыўна знайсці замену настаўніку, што, напрыклад, захараў.

Лічу праблема, але яна ўжо датычыцца навукальнай працы. Ціпер ад настаўніка патрабуюць, каб ён шыроў уключыў у сваю працу новыя тэхналогіі. І ў нас ёсць педагогі, якія вывучылі гэтыя тэхналогіі і карыстаюцца імі. Аднак далёка не на кожным уроку, бо ўвесь раздаткавы або наглядны матэрыял прыходзіцца рабіць сваімі рукамі. Гэта вельмі цяжка, таму што ў адрозненне ад гарадскога сельскага настаўніка не мае паралельных класаў, і да ўрокаў яму прыходзіцца рыхтавацца значна больш. Да таго ж многія педагогі працуюць на паўтары, а то і на дзве стаўкі, бо, як вядома, настаўнікаў у сельскай школе не хапае. Хацелася б, канешне, каб нават было распрацаваць для настаўніка, дапаможнік і металічныя матэрыялы. Напрыклад, патым жа модульным навучанні.

Алена Мікалаеўна Ярмавіч, настаўніца беларускай мовы і літаратуры: — Вельмі бракуе настаўніцка-спаспеліх ілюстрацыйных матэрыялаў — рэпродукцый, слайдаў, альбомаў, прысвечаных творчасці таго ці іншага пісьменніка. Як добра было б, напрыклад, вывучаючы Уладзіміра Караткевіча, паказаць дзеянне фільма «Хрыстос прыязіўся ў Гародню» ці «Даікае паляванне караля Стаха». Гэта так прывабіла б школьнікаў да творчасці гэтага адметнага пісьменніка, абудзіла б іх цікавасць да нашага далёкага мінулага. У нас жа ў школе ёсць відэамагнітафон, але, наколькі ведаю, відэакасеты з названымі фільмамі не існуюць увогуле. Дарчы, тыя ж самыя тэлеўрокі

маглі быць проста растыражаны на відэакасетах, каб любяча школа, якая мае неабходнае абсталяванне, маглі іх для сябе набыць.

Таццяна Канстанцінаўна Кашка, намеснік па выхавачай рабоце:

— Для настаўніка пачатковых класаў па выхавачай рабоце выданы артыкул. У ім змешчаны не толькі тэарэтычныя выкладкі, але і дэталізаваныя парадкі, распрацаваныя на практыцы. Было б добра, каб падобнае мець для сярэдняй і старэйшага звяноў школы. Бо класнаму кіраўніку даводзіцца цяжка. Дарэчы, у яго за гэтую працу сімвалічная, а працаваць трэба шмат. Так, выданыя рэсурсы ў дапамогу класнаму кіраўніку дастаткова, і сродкі і ёсць нямамлікі. Нешта трэба ўзяць адтуль, нешта — адтуль. Калі б быў арыенцір, было б нашмат прасцей. Адаптацыя нейкай гатовай малодзі да мовы, якую ўжо не патрабуе такіх высілкаў, як распрацоўка ўласнага праекта.

Тут гаварылася ўжо пра наглядныя матэрыялы. Дарэчы, што калі яны ў школе і ёсць, то безнадзейна састарэлы. І фізічна, і маральна. Пра фільмы і гаварыць не прыходзіцца, асабліва, выхавачы, — усе яны застаюцца саветскіх часоў. Таму, калі выкарыстоўваем іх на нейкіх мерапрыемствах, напярэдак праводзім наступнае: нават у нашай школе, каб яны адэкватна ўспрымалі ўбачанае. Пра тое, каб набыць нешта цікавае, сучаснае, застаецца толькі марыць: альбо няма грошай, альбо няма аніякага выбару.

Што ж датычыцца праблемы транспарту, то мне здаецца, вось што. Калісьці ў Прыбалтыцы настаўнік, які і міліцыянер, меў свой спецыяльны кам. Вадзілі дзяржаўных аўта транспартных сродкаў, калі бачылі на дарозе чалавека з такім узятым знакам, павінны былі (пра магчымасці) спыніцца і падвесці яго. Чаму б і нам на Беларусі не зрабіць такое? Усё ж глыбіня ў нашай краіне жыве зусім без транспарту...

Падрыхтавала Тамара КАРОТКАЯ.

Падрыхтавала Вольга ДУБОВІК.

Тэхнічная праца — не другасны прадмет

Мяне па-добраму ўсхваляваў артыкул майго калегі, настаўніка тэхнічнай працы сярэдняй школы № 13 Жлобіна Вітала Гузава «Як павялічыць прэстыж тэхнічнай працы», змешчаны нядоўна ў «Настаўніцкай газеце». Усё, што ён выказаў у ім, надзвычай зладзена.

З артыкула вынікае, што тэхнічная праца як вучэбная дысцыпліна павінна мець статус той жа матэматыкі, фізікі, хіміі.

Згодзен з аўтарам, што для таго, каб падтрымліваць і прасвешчанае ўрок працы, ад настаўніка патрэбныя вунь якія высілкі. Спаласна на свой вопыт. Дзевяціх класаў у нашай школе ўсёш. Для таго, каб правесці ўрок, неабходна мець падручнік як мінімум 90 металічных альбо драўляных выкладак. І ўвесь гэты клопат цалкам ускладняецца на выкладчыка. Паспрабуй дастаць матэрыял! За гэта табе будзе смехаварная кампенсацыя — даплата за загадванне майстэрні.

А раней жа да дысцыпліны «Тэхнічная праца» было стаўленне як да паўнаўважнага прадмета. Як ні горка, але мну прызнацца, што нават калі ў школе будзе належным чынам абсталяваная майстэрня, уостальна матэрыял, будзе даплата,

баюся, справа не зрушыцца ў лепшы бок.

Дык у чым жа корань зла? Мяркую, што да таго часу, пакуль мы будзем глядзець на прадмет як на нешта другароднае, не будзем унікаць у праграму курса, не будзем заклапочаны ў яго выкананні, то па-ранейшаму будзем прадаўжаць закладваць у душы, сэрцы дзяцей гэтыя ж адносіны і да тэхнічнай працы. Дык чаго варты нашы высокія словы пра выкасароднасць працы, пра яе мажлівасць уздзейнічаць на вучня ў выхавальным і пазнавальным аспектах?

Я добра ўсведамляю, што ў школе галоўнымі прадметамі застануцца матэматыка, фізіка, хімія, мова, інфарматыка. З гэтых урокаў адміністрацыя, які правіла, не дазволіць сабе зняць вучня і прымусяць яго выконваць іншае заданне. Бо па гэтых прадметах вучні трэмаюць сур'ёзныя выпускныя экзамены.

Узятую тэму ў сваім невялікім допісе прапаноўваю зрабіць тэмай прыняцтовай і прадметнай гаворкі на чарговым з'ездзе настаўнікаў.

Мікалай МАТОРЫН, настаўнік Баравульскай сярэдняй школы, кіраўнік металічнага аб'яднання выкладчыкаў тэхнічнай працы Мінскага раёна.

Яшчэ раз пра бібліятэку

Мы азнаёмліліся з артыкулам «Нябыта ён ёсць, а нібыта яго і няма...» і іншымі, дзе гаворыцца пра работу і аплату працы школьных бібліятэкараў, і хочам таксама выказацца па ўзнятых там праблемах.

Пасада школьных бібліятэкараў была ўведзена Міністэрствам асветы ў 1978 годзе, але, па сутнасці, мы не адносімся ні да сістэмы адукацыі, ні да сістэмы культуры. Хоць існуе «Палажэнне аб бібліятэцы агульнаадукацыйнай школы Рэспублікі Беларусь», якое зацверджана Міністэрствам асветы краіны за № 768, дзе сказана, што школьная бібліятэка з'яўляецца структурным падраздзяленнем школы, закліканым садзейнічаць працы навучання і выхавання вучняў, павышэнню кваліфікацыі работнікаў школы, а таксама цэнтрам распаўсюджвання ведаў, духоўных і інтэлектуальных узааснаў.

Асноўная наша функцыя — дапамога навучальнаму і выхавачаму працэсу, што мы і робім (абслугоўванне вучняў, настаўнікаў, правядзенне індывідуальных і масавых мерапрыемстваў, правядзенне ўрокаў ББЗ, улік і справаздачнасць выданняў, што паступаюць у бібліятэку, замена ўрокаў па прадметам).

Акрамя функцыі мастацкай літаратуры, металічных і перадавых выданняў у школьных бібліятэках ёсць фонд вучэбнай літаратуры (у вялікіх бібліятэках ён дасягае 30 тысяч экзэмпляраў), і працаваць з ім трэба штодзённа, а атрымлівае за гэта 45000 рублёў).

Мы не масм металічнага дня пры 40-гадзінным рабочым тыдні з дзецьмі ў школе, не атрымліваем грашовай дапамогі на металічную і перадавую літаратуру.

З 1993 года ў школах уведзена пасада загадчыка бібліятэкі, а кваліфікацыйная катэгорыя знята. У адзінце працы і заробатнай платы Міністэрства адукацыі нам патлумачылі, што

службовыя аклады загадчыкаў школьных бібліятэк, згодна з паставановай Мінпрацы, вызначаюцца адвольна — па 14-м тарифным разрадзе. І для іх надбавкі за катэгорыю не прызначаюцца. Чаму? Маючы вышэйшую спецыяльную адукацыю, загадчыкі бібліятэкі атрымліваюць менш за бібліятэкара II катэгорыі.

Працуючы ў школе з дзецьмі, мы абдзелены і воліскам (з 2000 года загадчыкі бібліятэкі мае воліскасць 32 календарныя дні, а бібліятэкар — 30).

Хочам запэваць жыццёва важнае пытанне: ці можна праіснаваць на адну стаўку бібліятэкара (не маючы нават гуртку) у 44000 рублёў? Просім разгледзець нашы пытанні на з'ездзе і прыняць адпаведнае рашэнне.

З павягай — бібліятэчныя работнікі Клецкага раёна Мінскай вобласці:

Л.ФІЛІМОНАВА, С.ГОРБАЧ, Л.СЫМАН і іншыя. (Усёго 15 подпісаў).

Л.ФІЛІМОНАВА, С.ГОРБАЧ, Л.СЫМАН і іншыя. (Усёго 15 подпісаў).

Л.ФІЛІМОНАВА, С.ГОРБАЧ, Л.СЫМАН і іншыя. (Усёго 15 подпісаў).

Л.ФІЛІМОНАВА, С.ГОРБАЧ, Л.СЫМАН і іншыя. (Усёго 15 подпісаў).

Л.ФІЛІМОНАВА, С.ГОРБАЧ, Л.СЫМАН і іншыя. (Усёго 15 подпісаў).

Л.ФІЛІМОНАВА, С.ГОРБАЧ, Л.СЫМАН і іншыя. (Усёго 15 подпісаў).

Л.ФІЛІМОНАВА, С.ГОРБАЧ, Л.СЫМАН і іншыя. (Усёго 15 подпісаў).

Л.ФІЛІМОНАВА, С.ГОРБАЧ, Л.СЫМАН і іншыя. (Усёго 15 подпісаў).

Л.ФІЛІМОНАВА, С.ГОРБАЧ, Л.СЫМАН і іншыя. (Усёго 15 подпісаў).

Л.ФІЛІМОНАВА, С.ГОРБАЧ, Л.СЫМАН і іншыя. (Усёго 15 подпісаў).

Л.ФІЛІМОНАВА, С.ГОРБАЧ, Л.СЫМАН і іншыя. (Усёго 15 подпісаў).

Л.ФІЛІМОНАВА, С.ГОРБАЧ, Л.СЫМАН і іншыя. (Усёго 15 подпісаў).

Л.ФІЛІМОНАВА, С.ГОРБАЧ, Л.СЫМАН і іншыя. (Усёго 15 подпісаў).

Л.ФІЛІМОНАВА, С.ГОРБАЧ, Л.СЫМАН і іншыя. (Усёго 15 подпісаў).

Л.ФІЛІМОНАВА, С.ГОРБАЧ, Л.СЫМАН і іншыя. (Усёго 15 подпісаў).

Л.ФІЛІМОНАВА, С.ГОРБАЧ, Л.СЫМАН і іншыя. (Усёго 15 подпісаў).

Л.ФІЛІМОНАВА, С.ГОРБАЧ, Л.СЫМАН і іншыя. (Усёго 15 подпісаў).

Л.ФІЛІМОНАВА, С.ГОРБАЧ, Л.СЫМАН і іншыя. (Усёго 15 подпісаў).

Л.ФІЛІМОНАВА, С.ГОРБАЧ, Л.СЫМАН і іншыя. (Усёго 15 подпісаў).

Наташа Навуменка (на здымку) вучыцца ў дзевятым класе Віцебскай сярэдняй школы №39 і займаецца ў школе мастацтваў №3 цэнтра эстэтычнага выхавання «Маладзік». Яна неаднаразова ўдзельнічала ў пленэрах імя Іллі Рэпіна і Марка Шагала, была прызёрам выстаў «На парозе трэцяга тысячагоддзя», «Я малюю малюну» і іншых. Рашэннем спецыяльнага фонду Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь па падтрымцы таленавітай моладзі ёй прызначана спецыяльная прэмія.

Фота Аляксандра ХІТРОВА, БЕЛТА.

5 мая — Дзень друку

Са святам!

Шаноўныя сябры!

Депутаты — члены Пастаяннай камісіі Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь па адукацыі, культуры, навуцы і навукова-тэхнічным прагрэсе сардэчна вітаюць вас, калектывы рэдакцыі «Настаўніцкай газеты», з нагоды прафесійнага свята — Дня друку. Дзякуючы вашай самаадданай творчай працы, высокаму прафесіяналізму і таленту «Настаўніцкая газета» стала трыбунай перадавой педагогічнай думкі, свосабылівым металістам для педагогаў,

выкладчыкаў, кіраўнікоў навукальных устаноў.

У гэты ўрачысты дзень выказваем глыбокае і шчырае пажаданне ўдзячнасці за вашу стваральную працу, скіраваную на развіццё ўласнага адукацыйнага ўкладу на Беларусі. Жадаем усім вам моцнага здароўя, багатага настроя, новых творчых поспехаў і дасягненняў, шчасця і дабрабыту.

ІКАТЛІЯР, старшыня Камісіі па адукацыі, культуры, навуцы і навукова-тэхнічным прагрэсе.

«Залатое пярэ»

Віншуем з узнагародай!

На працягу некалькіх гадоў Беларускі саюз журналістаў (БСЖ) напярэдадні Дня друку ўшаноўвае сваёй вышэйшай узнагародай — прэміяй «Залатое пярэ» — лепшых супрацоўнікаў газет і часопісаў краіны, радыё і тэлебачання.

Верным гэтай традыцыі Беларускі саюз журналістаў быў і сёння. На сумесным пасяджэнні яго сакратарыята і Камітэта па прэміях, які ўзначальвае вядомы тэарэтык і практык айчынных журналістык прафесар Барыс Стральнюк, вырашана было прысудзіць прэмію БСЖ «Залатое пярэ» за лепшую журналістычную работу 2000 года з уручэннем дыплама лаўрэата і грашовага Узнагароджання (у ліку групы журналістаў іных выданняў, радыё і тэлебачання) за шчыльную публіцыстычную артыкулаў і нарысаў нашаму калегу — Алегу Кулішаму.

Калектыву «Настаўніцкай газеты» лічыць, што прэмія і лаўрэатства, якімі азначаны наш калега, адначасова з'яўляюцца таксама і адзнакай працы выдання.

Жадаем Вам, Алег Мечыславіч, і надалей творчага журналіскага плёну, сардэчна вітаем з заслужанай узнагародай.

English Tenses

У школы Беларусі рассялаецца камплект табліц па гэтай агульнай назвай. Але большасць настаўнікаў англійскай мовы гэты даможнік лічаць невядомым. Ён быў разгледжаны і алобравы Металічнай камісіяй Міністэрства адукацыі Рэспублікі Беларусь, якое даручыла Цэнтру вучэбнай кнігі і сродкаў навучання даць аб ім інфармацыю на Беларусі. Дапаможнік мае эксперыментальны характар, бо ў ім разлічаны некаторыя нетрадыцыйныя металічныя падыходы і ідэі. Табліцы рассялаюцца аўтарам, каб пазбавіць школы ад лішняй тэмаў накрутак у магізін і палатэі кантактаў аўтара з настаўнікамі.

Гутаркі аўтара з настаўнікамі паказалі, што яны часта не могуць перадаць педагогічныя стратэгіі мінулых гадоў, не ўнікаюць у спецыфіку дадзенага дапаможніка. Былыя ж табліцы складаліся проста з прыкладнай, якія дапамагалі настаўніку тлумачыць новую тэму па граматыцы.

Камплект табліц English Tenses — гэта перш за ўсё моўны трэнажор!

Аўтар жадае сваім калегам вярнуць поспехаў у нашай такой важнай і цікавай рабоце і чакае ад іх любой інфармацыі пра свой даможнік!

Аляксей УДАЛЬЦЕВ, кандыдат педагогічных навук.

English Tenses

Табліцы па англійскаму мовы з метадычнымі рэкамендацыямі для кабінетаў і навукаў інавацыйных школ і ў настаўніцкай каманды былі вучні Старасельскай сярэдняй школы і СПТВ-217. Юных тэнісцістаў да спарбінатваў падтрымлівалі настаўнікі фізкультуры адпаведна П.В.Трашчак і А.В.Рэжыс.

Сародульскай зборнай каманды юных тэнісцістаў у асвабодзіліся Аляксандр Касціцкі, Віктар Чайкоў і Марына Вус. У сваёй узроставай групе яны занялі адпаведна першае, другое і трэцяе месцы.

Іван СІДАРЭНКА.

Конферэнцыі Вопыт лепшых — набытак усіх

У Мінскім гарадскім інстытуце ўдасканалення настаўнікаў (МІТУН) абдыслі навукова-практычныя канферэнцыі на тэму «Сучасныя адукацыйныя тэхналогіі як сродкі павышэння якасці адукацыі». Канферэнцыя прайшла ў межах аднайменнай гарадской вадагачынай выставы і з'яўляецца адным з найбольш важных мерапрыемстваў у сістэме работы інстытута на гэтай праблеме.

На працягу некалькіх апошніх год МІТУН выдзі шырокае азнамленне педагогаў стацыі з інвацыямі ў галіне адукацыйных тэхналогій, садзейнічае іх асаваенню і ўкараненню ў адукацыйна-выхавальны працэс.

Сёння ў шпарту педагогічных калектываў ужо выпрацаваны механізм апрабавання і ўкаранення новых тэхналогій навучання. Напрыклад, у педагогічнай гімназіі № 3, школах №№ 32, 71, 104, 177 укараняецца Дэлтон-тэхналогія; у гімназіі № 2, школах №№ 74, 177, 211 і многіх іншых — модульная; у гімназіі № 3 — тэхналогія практнага навучання; у педагогічнай гімназіі № 2, школах №№ 56, 63, 70, 84, 152, 164, 191, 196 — развіццёвае навучанне па сістэме Элькінга-Давыдава.

Рэформа адукацыі паставіла перад педагогічнай грамадскасцю пмаат задад, разнае якіх заложыць не толькі ад распрацоўкі новых адукацыйных планаў, праграм, падручнікаў. Галоўная праблема, на думку Н.А.Крылова, дырэктара ГІУН, — гэта псіхалогія настаўніка. «Мы ўсё яшчэ досыць аўтарытарныя асобы, — зазначае яна, — нам не хапае талерантнасці. Але змены ў педаго-

Святлана СУБОШНА.

Конкурсы Фантазіі не было межаў

У мінскім Палацы дзяцей і моладзі напрыканцы красавіка прайшоў II гарадскі конкурс на лепшае мерапрыемства па прававым выхаванні і прафілактыцы злачыннасці срод непанаўленні. Яго арганізатары — гарадское ўпраўленне адукацыі, камісія па справах непанаўленні, аддзел па справах моладзі Мінгарвыканкома і Палац дзяцей і моладзі.

Галоўная мэта конкурсу — прафілактыка правапарушэнняў і злачынстваў срод непанаўленні. А праводзіўся ён у два этапы. I этап (унутрыраённы): з кастрычніка 2000 года па сакавік 2001 года. Раённыя журы ацэньвалі конкурсныя мерапрыемствы (цыклы мерапрыемстваў), якія праводзіліся ў школах, ПТВ, раённых пазашкольных установах. II этап (гарадскі): красавік 2001 года. Гарадскім журы ацэньвалі лепшыя мерапрыемствы ад кожнага раёна.

У выніку стараннага адбору на першых двух этапах лідзіравалі школы № 25, 53, 80, 166, 184, школа-інтэрнат № 3, гімназія № 1 імя Ф.Скарыны.

Фантазіі дзяцей пры раскрасцы задаленай тэмы не было межаў. Кожны з раёнаў па-свойму падыходу да вырашэння гэтай праблемы. Савецкі і Першамайскі раёны правілі мерапрыемствы ў форме казкі; Партызанскі раён паказаў гісторыю жыцця падлетка; Маскоўскі раён выбраў форму пароды; Цэнтральны, Заводскі і

Алена ГАЛУЗА.

